

عنوان مقاله:

ارزیابی فنوتیپی توانایی تولید بیوفیلیم در استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متیسیلین

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 20، شماره 6 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نغمه موری بختیاری - استادیار، گروه میکروب شناسی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

مریم مسلمی - دانشجوی دکترای حرفه ای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: تولید بیوفیلیم همانند تغییرات ژنومی یکی از عوامل مقاومت آنتی بیوتیکی در باکتری ها می باشد که عفونت های راجعه از پیامدهای آن و عفونت استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین، معمولترین شکل آن در افراد مبتلا به این عفونت ها می باشد. هدف از این مطالعه بررسی توانایی تولید بیوفیلیم در استافیلوکوکوس اورئوس های مقاوم به متی سیلین جدا شده از بیماران با عفونت های کلینیکی مختلف می باشد. مواد و روشها: تعداد 50 سوبه استافیلوکوکوس اورئوس از نمونه های کلینیکی مختلف جداسازی شده و با تست های بیوشیمیایی و PCR اختصاصی گونه تعیین هویت شدند. با روش انتشار دیسک و بررسی حضور ژن *meCA* مقاومت به متی سیلین در آنها تایید و توانایی تولید بیوفیلیم با دو روش میکروتیتتر پلیت کریستال ویوله و کشت در محیط قرمز کونگو ارزیابی شد. نتایج: با روش کدورت سنجی در طول موج 550 نانومتر و بدون اسیداستیک، در 34 جدایه (68 درصد) و با طول موج 492، در 28 جدایه (56 درصد) توانایی تولید بیوفیلیم مشاهده شد که در هر دو روش، اکثریت جدایه ها با قدرت ضعیف قادر به تولید بیوفیلیم بودند. با انجام روش کشت در محیط قرمز کونگو، در 94 درصد از جدایه ها که اغلب آنها (72/3 درصد) قادر به تولید بیوفیلیم با قدرت متوسط بودند، توانایی تولید بیوفیلیم مشاهده شد. نتیجه گیری: با هر سه روش کار شده در این مطالعه درصد بالایی از جدایه های مورد مطالعه قادر به تولید بیوفیلیم بودند و با وجود همبستگی معنی دار بین نتایج حاصل از هر سه روش، نتایج حاصل از میکروتیتتر پلیت کریستال ویوله با دو روش خوانش از ضریب همبستگی بالاتری برخوردار بودند.

کلمات کلیدی:

استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متیسیلین، بیوفیلیم، میکروتیتتر پلیت کریستالویوله، محیط قرمز کونگو آگاردار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/947783>

